

Kristaus Karaliaus Laivas

Jėvų Marijonų Kolegijos Rėmėjų Savaitraštis

Kun. Pr. J. Vaitkaitis.

Apaštališka Tikroji Bažnyčia

Kartais net iš pačių katalikų eina klausimas: "Ar Romos Katalikų Bažnyčios skelbiamas mokslas yra tikrai tas pats, kurį skelbė Jėzus Kristus ir apaštalai?"

Reikia atsakyti teigiamai. Nes Katalikų Bažnyčia niekada nemokino to, ko Kristus neužtvirtino ar apaštalai neskelbė raštais ar žodžiais. Be to, mokslą, kurį Jėzus Kristus ir apaštalai skelbė. Katalikų Bažnyčia laiko, globoja ir tikintiesiems paduoda visą ir pilną tikėti. Kitais žodžiais tariant, Romos Katalikų Bažnyčia nieko neatmėtė iš Kristaus ir apaštalų mokinimo. Gal kas primesti, kad Katalikų Bažnyčia, laikų bėgyje, sukūrė kai kurias naujas dogmas. Kad geresniai suprasti, reikia sakyti, kad tai visa Bažnyčia tik nušvietė aiškesnėje formoje ir iškilmingai jas pripažino, kaip tikėjimo artikulą. Tos taip vadinamos "naujos dogmos" tikrumoje nėra naujos, nes jos randasi Šv. Rašte ir padavime, kur jos nebuvo taip aiškiai nušviestos. Dėl to būdavo daug nesusipratimų, kurie nesuprantančius vedavo prie abejonių ir ginčių. Taigi, Katalikų Bažnyčios neklaidingas autoritetas suprantamai nušvietė visą dalyką ir aiškiai išdėstė, nurodant tą tikėjimą neklaidingais ir tikrais terminais, tuo pačiu pasmerkiant priešingas nuomones.

Ir tos naujos dogmos nėra kas kita, kaip Kristaus ir apaštalų mokinimo vien supran-

tamesnis išaiškinimas. Tat, galime teisingai sakyti, kad savo mokinime Katalikų Bažnyčia yra tikrai apaštališka.

Romos Katalikų Bažnyčia taip pat yra apaštališka ir savo autoritete. Tai nieko kita nereiškia, kaip vien tik tą, kad Katalikų Bažnyčios hierarchija, dvasiškame supratime, tikrai eina iš apaštalų ir jų tikrųjų teisėtųjų įpėdinių. Šv. Irenejus rašo: "Mes esame galioje, arba galime išskaičiuoti tuos, kuriuos apaštalai skirė būti vyskupais bažnyčiose, ir galime išskaičiuoti tų vyskupų įpėdinius, kurie buvo iki mūsų laikų." Apaštalų įpėdinių ankstyvuose amžiuose buvo svarbus pažymis, kad erezijos būdavo nugriūčijamos, nurodant jų klaidas. Taip pat ir šiandien yra svarbu žinoti, ir tai visa matome, kad tikroji Kristaus Bažnyčia aiškiai dėsto Kristaus paliktąjį mokslą ir nušviečia klaidingus priekaištus, kad tikintieji nebūtų suklaidinti. Tai visa per XIX-ą amžių daroma lygiai taip pat, kaip buvo daroma apaštalų dienose ir Bažnyčios ankstyvame gyvavime.

Kiekvienas sveikai protaujantis žmogus, žvelgdamas į istorijos puslapius, aiškiai matys, kad Romos Katalikų Bažnyčia turi nesudaromą ir teisėtą apaštalų ir jų įpėdinių eigą. Tačiau, negalima užginčyti, kad buvo laikai, kuriuose buvo popiežiai ir anti-

popiežiai. Tai žinome iš oficiališkų dokumentų, kuriuose Bažnyčia registravo vardus visų popiežių, užėjusių Apaštalių Sostą Romoje nesutikimų ir vaidų laikais, taip pat žymint tarp anti-popiežių ir du popiežius Avignone. Tačiau, pirma patikrinkime jų išrinkimo būdą. Popiežius Urbanas VI buvo išrinktas Romoje balandžio 9 dieną. 1378 metais, ir jį pripažino Romos Katalikų Visuotina Bažnyčia, kaip teisėtąjį popiežių. Kardinolai, kurie jį išrinko, taip pat ėmė dalyvumą jo vainikavimo iškilmėse. Jie davė žinią apie jo išrinkimą krikščionijos visiems kunigaikščiams, o ypačingai kardinolams, kurie pasiliko Avignone. Štai jų pranešimas: "Sekminių šventėje, tą pačią valandą, kurią Šventoji Dvasia nužengė ant apaštalių, nes, neabejojimai veikdami Šventosios Dvasios globa ir įkvėpimu, laisvu ir vienbalsiu balsavimu išrinkome arkivyskupą iš Bari, didelės dorovės ir nuopelnų vyrą, Popiežiumi." Į tai visa atsižvelgus, Popiežius Urbanas VI buvo teisėtasis popiežius. Dėl to yra aišku, kad Klemensas VII, kurį keliais mėnesiais vėliau, būtent rugsėjo 21 dieną, 1378 metais, išrinko kardinolai, nebuvo tikrasis popiežius, nes popiežius Urbanas VI, teisėtai išrinktasis popiežius, dar gyveno. Dėl to gi Klemensas VII buvo anti-popiežius.

Romos Katalikų Bažnyčioje Šv. Petro įpėdinių eiga iki šiai dienai yra nesudaryta ir taip pat paliks iki pasaulio pabaigai, nes Jėzus Kristus, dieviškasis Įkūrėjas, pradžėjo su savo Bažnyčia liktis iki galo. "Ir štai aš esu su jumis per visas dienas iki pasaulio pabaigai" (Mat. XXVIII, 20).

Imti tą apaštališkumą ir taikinti prie kitų bažnyčių, ir matysime, kad jose nesiranda tos eigos, kuri eina iš apaštalių laikų. Štai, liuteranizmas prasidėjo su Liuteriu 1517 metais ir pirmo to apie jį niekur nerandame istorijoje. Kitos vadinamos bažnyčios bent kiek vėliau prasidėjo. Tat, jų apaštališkumo nesimato visai.

Tikroji Kristaus įsteigta Bažnyčia turi keturias žymes, būtent, ji yra viena, šventa, katalikiška ir apaštališkiška. Ir tų žymių neturi nė viena kita bažnyčia, kaip vien Romos

Katalikų Bažnyčia, kurią įsteigė Pats Išganytojas. Taigi, kiekvienas, kurs meldžiasi ir išpažįsta: "Aš tikiu į vievą, šventą, katalikišką ir apaštališką Bažnyčią, "turėtų didžiūotis, kad jis gali garbingai nešti aukštą iškeltą tikrosios Kristaus Bažnyčios vėliavą. Labai apgailestautina, ištikrųjų, net apvertki na, kad yra tokių katalikų, gėdijančiųjų savo tikėjimo, jie gėdijasi, kad priklauso į tikrąją Kristaus Bažnyčią, jie gėdijasi išpažinti ir viešai ginti tą mokslą, kurį mokino dieviškasis Mokytojas. Ir dėlko gi gėdijasi? Nes jie bijosi, kad dėl to visa jie gali prarasti užimamą darbo vietą, arba, kad jų bičiuliai yra kitatokiai. Ir dėl tokios bičiulystės jie gėdijasi piktadienį pasisakyti, kad jiems, kaipo katalikams, yra užginta mėsa valgyti. jie visai tyli apie Šv. Mišų išklauso pareigą sekmadienį, kada planuoja sekmadienio išvažiavimą su kitatokiais bičiuliais. Gal dėl to jie gėdijasi, kad jie bijosi žmonių daugiau, negu Paties Dievo. Tokiems visiems, kurie yra palinkę taip daryti, norėčiau pasakyti, kad pasaulis niekada negerbia ir nepaiso balių.

O tiems, kurie nėra tikrosios Kristaus Bažnyčios nariais, norėčiau patarti, kad nėra negalima rasti tikrąjį tikėjimą. Dėl to reikia mėginti daugiau sužinoti apie Romos Katalikų Bažnyčią. Reikia stengtis iš istorijos sužinoti, kad Jėzus Kristus įsteigė vien tik vieną Bažnyčią ir ta viena tegali būti vien tikroji Bažnyčia. Mėginti surasti gerą kataliką, kurs išpažįsta tą mokslą, kurį mokino Jėzus Kristus ir Jo apaštalai, ir kurs turi autoritetą, kurį įsteigė Pats Kristus. Ta tikroji Kristaus Bažnyčia yra viena, šventa, katalikiška visuotina, ir apaštališka. Tat, nekatalikai turi tirti, ar jų bažnyčios turi tas žymes. Nereikia būti daug mokintu, kad tą visa sužinoti. Vien tik reikia atviros minties ir sveiko proto. Šiandien kalbama, kad viskas turi būti protinga, kad pats protas turi nurodyti kelią. Dėl to savo protą leisk protauti, tyrinėk kitų bažnyčių mokslus, o pamatysi, kad tavo paties protas tave nuves į tikrąją Bažnyčią, kurią Jis įsteigė žmonių pašventimui ir išganymui.

Romos Katalikų Bažnyčios apaštališkumas prasideda nuo Kristaus Bažnyčios įsteigimo ir apaštalių įpareigojimo eiti į pasaulį ir

visoms giminėms skelbti Jo Evangeliją. Ne viena kita bažnyčia neturi apaštališkumo žymės, kaip vien tikroji Kristaus Bažnyčia. Ta tikroji Kristaus įsteigta Bažnyčia tikrai yra apaštališka mokinime ir tikrai yra apaštališka pasiuntinybėje. Kadangi Kristus savo Bažnyčiai prižadėjo neklaidingumo dovaną, dėl to pats mokslas ir mokinimas yra dieviškas. Tai pat ir šventimai ir kunigus eina iš Dievo. Pasiuntinybės apaštališkumas glūdi Kunigystės galybėje ir jurisdikcijos galybėje. Tai visa teisėtai eina nuo apaštaly. Kitos bažnyčios neturi tų dvejų galybių, dėl to jos negali būti apaštališkos, ir nėra įpareigotos skelbti Kristaus Evangeliją. "Ir kaip jie skelbs," klausia apaštalas, "jei jie nėra siūsti?" (Rom. X, 15). Pats Kristus savo apaštalus siuntė ir pasaulį skelbti Jo mokslą. Ta pati galybė ant Romos Katalikų Bažnyčios kunigų. Istorija nurodo, kad Popiežius Romoje yra Šv. Petro įpėdinis. Vyskupai, kurie priklauso nuo Popiežiaus, iš jo gauna jurisdikciją, iš kurios galybės įpareigoja ir savo kunigus savo vyskupijose. Protaujantiam yra gan aišku, kad vien Romos Katalikų Bažnyčia yra apaštališka, būtent, kad teisėtai eina nuo Kristaus ir apaštaly laikų. Dėl to katalikai yra laimingi ir dėl to turi dėkoti Dievui, kad jiems leido būti tikrosios Kristaus Bažnyčios nariais. Tat, ir savo pareigas turi sąžiningai vykdyti, kad pelnius visas malones, kurias tikintiesiems teikia apaštališkoji Kristaus Bažnyčia, kad paskui amžinai gyvenus Dangaus Karalystės laimėje.

APVAINIKUOTA ŠVČ. PANELĖ MARIJA ALSEMBERGĖ

100,000 žmonių pagerbė Mariją

Netoli Belgijos sostinės — Brusselio Alsemberge yra stebūklingoji Švč. Mergelės Marijos statula. Septintas šimtas metų eina, kai Švč. Marija dalina šioj vietoj savo gausias malones belgams ir kitiems maldininkams. Belgija myli Dievo Motiną, Švč. Mariją Ji nutarė vainikuoti Ją — Dangaus ir žemės Karaliene — aukso ir brangių akmenų vainiku. Ir visa tauta, pradėnant Karalium su Karaliene, kardinolu Van Roey ir baigiant paprastais darbininkais, sudėjo auksą ir brangenybes Švč. Marijai pagerbti, Iškilmėse dalyvavo dvasinė, civilė vyriausybė ir Popiežius Nuncijus.

ŠV. JONO-MARIJA VIANNEY, ARSO KLEBONO

75 metų mirties sukaktis.

Rugpiučio 6 d. ir nedidelį Arso bažnytkaimį iš visos Prancūzijos kraštų suplaukė tūkstančiai maldininkų, 200 kunigų, apaštalinis protonotarijus iš Anneey, Šv. Dvasios Vienuolijos Generolas, Marselijos, Gvasoblio ir Belley vyskupai, (Avinjono arkivyskupas, Apaštalinis Nuncijus Prancūzijai J. E. Mons. Maglione. Visi jie suvažiavo paminėti mirtį tylaus, bet švento Arso klebono, šv. Jono-Marija Vianney, mirusio čia prieš 75 metus. Nežinomas senovėje užkampis pasidarė visos Prancūzijos garbė, nes čia gyveno šventas kaimo klebonas. Jis atvertė ir Dievą tūkstančius sielų ir pats liko šventas. Greta kaimo bažnytelės išaugo didelė bazilika. Joje buvo laikomos pamaldos minint 75 metų švento Jono-Marija Vianney mirties sukaktį. Mons. Liobet pasakė gilų pamokslą. Nurodė visiems ir šventojo klebono maldas, gerąjį duotą pavyzdį ir tylią atgailą. Tas visa pamazū nugalėjo atšalusią žmonių širdis, išprašė Dievo palaimos nusidėjėliams ir visa apylinkė atsimainė.

Iškilmė baigta mišparais ir palaimintu Švč. Sakramento.

KARDINOLAS PACELLI PASKIRTAS LEGATU Į TARPT. KONGRESĄ

Tarptautinis Euchuristinis Kongresas įvyks ši rudenį Buenos Aires mieste spalio 10-14 d. Ilgai buvo spėliojama, kas atstovaus Kongrese Šv. Tėvą. Popiežius paskyrė savo Legatu į Tarptautinį Euchuristinį Kongresą kardinolą Pacelli, savo valstybinį sekretorių. Kelionėje į Pietų Ameriką ir Buenos Airese palaikys Legatas santykius su Vatikanu radio pagalba. Nors nepaprastai dalykas, kad Popiežiaus valstybinis sekretorius būtų skiriamas Legatu į tolimą kelionę, bet Kongresas pasitaiko atosotų metu. Kardinolas sėda Genoa uoste rugsėjo 24 d. į Comte-Grande laivą ir bus Buenos Airese spalio 9 d. Kardinolas Pacelli eina 68 metus. Nuo 1930 metų jis yra Popiežiaus valstybinis sekretorius. Prieš tai jis buvo Popiežiaus Nuncijus Berlyne.

XVII SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

Evangelija

Sv. Mato 22, 34-46.

NUO metu: parisiejai, išgirde, kad jis privertęs nutilti sadukiejus, susiėjo krūvon, ir vienas jų, įstatymo mokytojas, jį paklausė, gundydamas jį: Mokytojau, koks didžiausias įsakymas įstatyme? Jėzus jam tarė: Mylėsi Viešpatį, savo Dievą, visa savo širdimi, visa savo siela ir visa savo mintimi. Tai didžiausias ir pirmasis įsakymas. Antras gi į jį panašus: Mylėsi savo artimą kaip pats save. Šitiedviem įsakymais remiasi visas įstatymas ir pranašai.

Susirinkus gi parisiejam, Jėzus juos paklausė, sakydamas: Kas jums rodosi apie Kristų? Kieno jis sūnus? jie jam atsakė: Dovidio. Jis jiems tarė: Kaip-gi Dovidas vadina jį Dvasioje Viešpačiu, nes sako: Viešpats tarė mano Viešpačiui: Sėskis mano dešinėj, kolėi aš padarysiu iš tavo neprietelių tavo kojoms suolelį? Jei tat Dovidas vadina jį Viešpačiu, kaip gi jis jo sūnus? Ir nė vienas negalėjo jam atsakyti nei žodžio, nei gi kas nors drįso nuo tos dienos daugiau jį klausiti.

* * *

Lekcija

Efez. 4, 1-6.

BROLIAI: aš kalinys Kristuje, maldauju jus elgtis, kaip verta to pašaukimo į kurį jūs esate pašaukti, visu nuolaankumu ir romumu, kantrybe, meile pakenčiant kits kitą, rūpestingai palaikant ramybės ryšiu dvasios ramybę. Vienas kūnas ir viena dvasia, taip kaip jūs ir esate pašaukti į vieną jūsų pašaukimo viltį. Vienas Viešpats, vienas tikėjimas, vienas krikštas. Vienas Dievas ir visų Tėvas, kuris stovi aukščiau už visus, visuose veikia ir yra mumyse.

Painūs Užklausimai

Šios dienos Evangelijos pradžioje skaitome, kad parisiejai susirinko prie Kristaus ir jų vienas, įstatymo mokytojas užklausė Jį sakydamas: *“Mokytojau, koks didžiausias įsakymas įstatyme?”* Žydai įstatymo mokytojai vienminčiai nesutikdavo kuris įstatymo įsakymas būtų didžiausias. Vieni tikrino, kad didžiausias įsakymas buvo apipiaustymas, kiti maldą laikė didžiausiu įsakymu, kiti sakė, kad įsakytos aukos, ir kiti laikė didžiausiu įsakymu subatos užlaidumą. Tačiau, nebuvo jų tikslas sužinoti kuris įsakymas didžiausias, o tik užtaisyti Kristui žabangas. Jie manė, kad buvo labai kėblus klausimas, ir atsakyme vieną ar kitą jų skirtingų nuomonių grupę užgaus, ir taip užsitrauks jų neprietelystę.

Kristus aiškiai, reikšmingai ir griežtai atsakė jų klausimą, sakydamas: *“Mylėsi Viešpatį, savo Dievą, visa savo širdimi, visa savo siela ir visa savo mintimi. Tai didžiausias ir pirmasis įsakymas. Antras gi į jį panašus: Mylėsi savo artimą kaip pats save. Šitiedviem įsakymais remiasi visas įstatymas ir pranašai”.* Po to, Išganytojas davė jiems klausimą, kurs nutildė ant visados. *“Ir nė vienas negalėjo Jam atsakyti nei žodžio, nei gi kas nors drįso nuo tos dienos daugiau Jį klausiti.”*

Kristus tarė susirinkusiems parisiejam: *“Kas jums rodosi apie Kristų? Kieno Jis sūnus?”* Kristus arba Mesijas buvo žinomas visiems žydams kaipo Dievo pažadėtasis ir žmonijos laukiamasis Atpirkėjas. Kaip Sename Įstatyme patepdavo karalius ir vyriausius kunigus, taip pažadėtasis Atpirkėjas privalėjo viename savo asmenyje suvienyti karališką ir kunigišką garbngumą, ir Jo vardas turi būti Kristus, Mesijas ar pateptasis. Todel Kristaus klausimas gali būt panašus šiam: *“Ką Jūs manote apie pažadėtąjį Atpirkėją? Iš kur jis paeina”.* Parisiejai atsakė: *“Iš Dovidio”.* Žydai tikėjo, kad pažadėtasis Atpirkėjas turi būt Dovidio ainy, kurį pranašai daugelį kartų ir aiškiausiai žodžiais pranašavo.

Išganytojas jiems tarė: Kaip gi Dovidas vadina Jį Dvasioje Viešpačiu, sakydamas: “Viešpats tarė mano Viešpačiui: Sėskis mano dešinėje, kolei aš padarysiu iš tavo neprietelių tavo kojoms suolelį. Jei Dovidas vadina Jį Viešpačiu, kaip gi Jis jo sūnus?” Kristus čia nurodo 109 psalmę, kurią visi žydai laikė kaipo vieną kurioje Dovidas Šventosios Dvasios įkvėpimu kalbėjo apie pažadėtąjį Atpirkėją ir Jo kaipo Karaliaus ir Kunigo garbingumą. Pačioje pirmoje psalmės eilutėje Išganytojas primena jiems žodžius: “Viešpats tarė mano Viešpačiui: Sėskis mano dešinėje, kolei aš padarysiu iš tavo neprietelių tavo kojoms suolelį”. Dovidas čia vadina Atpirkėją savo Viešpačiu, Kuriam Viešpats Dievas tarė: “Sėskis mano dešinėje,” tai yra, valdyk visu mano galios pilnumu kolei visus Tavo neprietelius atiduosiu Tau kaipo suolelį Tavo kojoms. Todėl Dovidas kalba apie nepalyginamai aukštesnį už save, nes Jį vadina savo Viešpačiu, Kurs turi dievišką galybę ir valdžią ant visų savo priešų. Kristus mintyje turėjo: Jei Dovidas Atpirkėją vadina savo Viešpačiu, apsišarvavusiu ir sustiprintu dieviška galybe, kaip Jis gali būt jo sūnus? Dovidas tikrai negali vadinti savo sūnaus savo Viešpačiu, taip pat jis negali jam savinti dieviškos galios kaip jis priskaito Kristui. Šiuo klausimu Išganytojas norėjo nurodyti tikėjimo didelę tiesą, kad pažadėtasis Atpirkėjas nebuvo toks, kaip parisiejai ir daugelis žydų manė esant tik žmogus, iš karališkos Dovidų giminės, bet Jis yra taip pat ir Dievas, vienatinis Dievo Tėvo Sūnus, turįs tą pačią esmę kaip ir Jo Tėvas, Dovidų Dievas, tai gi, Dovidas kalba apie Kristaus dievybę kada Jį vadina savo Viešpačiu.

Ėvangelija pažymi, kad “nėvienas negalėjo Jam atsakyti nei žodžio.” Parisiejai tikrai negalėjo išaiškinti kaip pažadėtasis Atpirkėjas galėtų būt Dovidų sūnus ir jo Viešpats, nes tas buvo jiems paslaptis. Kristus būtų jiems išrišęs šios užduoties painumą, jei jie būtų nusižiaminę ir gera širdimi pageidavę išaiškinimo Išganytojas būtų jiems pasakęs, kad pažadėtasis Atpirkėjas yra Dievas ir žmogus, ir pagal žmogišką prigimtį, Jis yra Dovidų sūnus,

kilęs iš karališkos Dovidų giminės, bet kaip Dievas Jis yra Dovidų Viešpats, amžinasis vienatinis Dievo Tėvo Sūnus, antrasis Švenčiausiasio Trejybės vieno Dievo Asmuo. Jis būtų jiems pasakęs, kad tas Dievo Sūnus priėmė žmogaus prigimtį, ir kaipo Dievas-žmogus vaikščioja ant žemės išpildyti žmonijos atpirkimo darbą, ir kad tas Dievas-žmogus yra ne kas kitas kaip Jis Pats. Jis yra Dovidų sūnus, nes Jis kaipo žmogus paeina iš Dovidų karališkų namų, bet Jis taip pat yra Dovidų Viešpats, tikrasis Dievas, kaip Jis įrodė nesuskaitomais stebuklais, kuritais Jis padarė ir jie negalėjo jų užginčyti. Panašiu būdu Išganytojas būtų pamokinęs ir įtikinęs parisiejus, kad Jis yra Dievo Sūnus, pažadėtasis Mesijas, jei jie būtų buvę teisios širdies ir norėję. Tačiau, jie neapkeatė Jo iki mirčiai ir nenorėjo priimti Jo pamokinimus, todėl Jis negalėjo su laikyti jų užtekėjimo netikėjime ir aklume.

Dėkokime Dievui, kad mums yra pareikšta mūsų švento tikėjimo šviesoje šioji svarbioji ir pagrindinė tiesa, Jėzaus Kristaus devystė ir žmogystė; tvirtai laikykimės mūsų švento tikėjimo, kaipo tikriausiojo vadovo į amžiną laimę ir išpažinkime kartu su šv. Petru, pilnu džiaugsmingo pasitikėjimo išganymu Jėzuje Kristuje: “Nes neduota žmonėms kito vardo po dangumi, per kurį mes turėtume būti išgelbėti” (AD. 4, 12). Parodykime mūsų tikėjimą darbais, darydami Kristaus mokslą ir pavyzdį savo gyvenimo taisykle, ypač užlaikyme pirmąjį ir didžiausiąjį meilės įsakymą, mums duotą, kad Apaštalo žodžiai mumyse išsipildytų: “Ko akis neregėjo, nei ausis negirdėjo, nei į žmogaus širdį neįėjo, Dievas prirengė tiems, kurie Jį myli” (I. Kor. 2, 9).

VAIRININKO PASIŽYMĖJIMAI

E. J. K.

Mūsų lietuviai katalikai visgi pavyzdinigi. Imant tikrai vieną dalyką — lankymosi šventadieniais į bažnyčią duoda pavyzdį kitataučiams katalikams. Paėmimo į Dangų šventėj teko užėiti į vieną lietuvių bažnyčią, Chicagoj, išklaudyti šv. Mišių. Nustebau. Bažnyčia sausakimšai pilna, o lauke smarkiai lijo. Teko išstovėti per Mišias prie užpakalinių durų. Minia žmonių — didžiuma jaunimas — priėmė Komunią.

Kun. D. Lord, S.J.

Vertė S. Vaičaitis, M.I.C.

KRISTUS ŠAUKIA

(Jaunuolių į vienuolinį gyvenimą pašaukimo tyrimas.)

(Gerb. kun. J. Karaliaus premijuotas vertimas.)

Tesinys

Laimingi vyrai.

Klausiausi vieno sėkmingo žmogaus, užsiimančio įvairiais skelbimais, pasakančiojo man paie tulą tautinį skelbimų žygį, kurį tik ką buvo užbaigęs.

“Tamstos darbas tur būt labai įdomus,” aš tariau. “Tikiu, jog tamstai jis labai patinka.”

“Patinka!” pertarė. “Aš nekenčiu savo darbo.”

Neįstengiau neparodyti savo tuščio nusistebėjimo.

“Tu jo nekenči?” negarsiai atkartojau.

“Žinoma,” Jis atsakė. “Argi ne kiekvienas žmogus nekenčia savo darbo?”

Nieko nelaukdamas, pareiškiau, jog aš savo darbą myliu, tačiau tuo akimirksniu daugiau negalėjau jam atsakyti.

Keletą dienų vėliau, sėdėjau vieno vienuolio kambaryj. Pasaulis į jį žiūrėtų greitu paviršutiniu galesčiu. Būdamas dar tik savo pirmuose vyro metuose, ir prieš savo gražią gero pamokslininko ateitį, jis staiga ir nesitikėtai buvo suparaližuotas. Beveik per dvidešimtį metų, jis niekad nepalikė lovos ar kėdės, nebent jį kas iškeldavo. Jis nepajėgia pakelti rankos, kad nuvytų erzinančią musę arba prieštų maisto gabalėlį prie savo burnos. Ištikimas brolis-vienuolis visą savo gyvenimą paaukos rūpintis juomi taip, kaip rūpinamos kūdikiu. Ir kunigo viena siela, šviečianti iš jo greitų akių, jo sunkiai tariami žodžiai ir jo gilus bei nuoširdus juokas rodo, jog jis dar gyvas.

Jo kambaryje reguliariškai susirinkdavo būrys, kurio nariu ir aš kartkartėmis skaitydavaus, papasakoti jam universiteto, kuriame jis gyveno, visas naujienas. Pašniekesys būdavo greitas ir džiuginąs. Tada, vienas mūsų pradėdavo jam pasakoti kokį labai juokingą

atsitikimą. Suparaližuotas kunigas iš juoko vos neplyždavo. Aš pertraukdavo atsitikimo sekimą, nes nebūdavo įdomus nė atsitikimas, kurs jį sekdamas, bet žmogus, kuris jame rado tiek daug malonumo.

Kalįs jau dvidešimtį metų savo lovoj ar kėdėj, ir dar juokias vaiko džiaugsmu! Prisimenu visa tai, ką mes apie šį kunigą tikrai žinojom, būtent: jog niekas niekad negirdėjo jį nusiskundžiant; jog jis buvo populiariausias žmogus savo apylinkėj; jog universitetas geriau prarastų savo gabiausių profesorių negu skirtų su šiuo silpnučiu suparaližotu žmogum; jog dvidešimts metų tokio įkalimo, kuris buvo beviltiškas, šiam asmeniui davė vieną laimingiausių, linksmiausių ir ramiausių sielų pasaulj.

Nepatenkintas, bet sėkmingas skelbimų žmogus, ir laimingas, patenkintas, bet suparaližuotas kunigas — palyginimas buvo per skaudus ir tolimas, kad jis būtų galima suderinti.

Būtų be prasmės sakyti, jog visi vienuoliai yra pilnai laimingi ir, jog visi pasauliečiai — nelaimingi, nes šiame pasaulyje nėra nieko panašaus tobulai laimei. Visdelto, toks žmogus, kuris abu gyvenimo luomu pažino, daugiau ir daugiau save įtikina, jog didesni laimės saiką gauna tas, kuris turėjo drąsos visko atsisžadėti, kad sektų Kristumi.

Tuomi jis atsiskiria nuo didesnių pasaulio nelaimių šaltinių. Jo neturto įžadas apgina jį nuo visų pramoninių rūpesčių, kurie dažnai taip labai suardo žmogaus dirksnius; jis išsisaugoja konkurencijos, kuri randasi prekybos pasaulyj; jam niekad nereik rūpintis savo pragyvenimu; atlyginimu už viso atsisžadėjimą, Kristus tampa jo išdininku ir užpildo visus jo trūkumus didžiu savo dovanų duosnumu, tuo pačiu atitolindamas neramumus ir rūpesnius, kurie jungiasi su pinigais ir nuosavybėmis arba su jų neturėjimu. Jis atsisada šeimos ir šiuomi dingsta šeiminiai rūpesčiai ir vargai. Nesveikata nedrumsčia jo gyvenimo, kaip kad drumsčia taip daugelio žmonių džiaugsmą. Jis nepriklauso kitų; jeigu jis turi maldos dvasią, jis lieka naudin-

gu kongregacijos nariu. Rūpesniai varginą žmoniją, bauginančios mintys nuolatos seką jos pėdas, kaip tai — neturtas, liga, šeimoje, garbės nustojimas, nepasisekimas — beveik visiškai nežinomos tam, kuris sujungė savo likimą su Kristaus likimu.

Nežinia kažkaip, mes bendrai negalime sujungti nelaimės su tuo, kurs gyvenime sekė Kristumi. Neištikimasis Judas buvo vienintelis nelaimingas mokinys. Kiti, gal dažnai buvo išalkę; aišku, jie jautė skausmą ir nykumą, tačiau, kai jie dėl Kristaus buvo skaudžiai aukštųjų kunigų plakami, džiaugdamies žengė pirmyn; ir galime būt tikri, jog Šv. Petras ant Kryžiaus ir Šv. Jonas verdančiame aliejuje nė kiek nesijautė nelaimingi.

Šimteriopai.

Kristus savo sekėjams pažadėjo dvigubą atlyginimą: amžiną gyvenimą ir šimteriopai džiaugsmo šiame gyvenime. Mes turime būti Apaštalams dėkingi, kurie paklausė Kristų koki atlyginimą jie apturės už tai, jog viską paliko, kad sektų Juomi, nes į jų paklausimą Jis atsakė garbingai prižadėdamas išganymą ir laimę kiekvienam pripažinščiam Jį savo vadu ir dėl Jo tikslo visko atsižadščiam. "Ištiesų, sakau jums, nėra žmogaus, kurs paliko namus, ar tėvus ar brolius, ar pačią, ar vaikus dėl Dievo karalystės, kuris neapturės daug daugiau dabar, ir amžiną gyvenimą būsinčiame pasaulyje."

Iš duosnaus Išgaanytojo buvo galima tikėtis tokio prižado kaip amžiną gyvenimą; kas mus šiek tiek stebina, tai dar ddesnės lai mės pažadas šiame gyvenime. Ir kaip tik šią laimę randa kiekvienas jaunuolis, turįs drąsos visko atsižadėti, kad sektų Kristumi.

Išrodo, jog laimė dažnai suprantama kaip koks retas dalykas mūsų gyvenime; gero vienuolio gyvenime tai beveik paprasčiausias dalykas. Sutinkama misijonierių daug sunkių darbo metų praleidusių pagonų tarpe, neturte ir ligoje, nešvariose apylinkėse, blogu maistu, maždaug be civilizuoto draugo ir su nesibaigiančia eile pareigų aiškiai atimančių norą dirbti; ir randama, jog kupini džiaugsmo, apleistus pagonų miestelius laiko brangiausiomis vietomis pasaulyj, o savo gyvenimus skaito išmintinai Dievo palaimintais. Šimteriopas džiaugsmas seka gerąjį vie-

nuolį visur kur tik jis eina, duodamas jam pilno pasitenkinimo ir ramumo, plaukančių iš to žinojimo, jog jis ideale ir darbe yra labai arti Kristaus, jog jis buvo Kristaus meile ir ypatingu Jo draugavimu pagerbtas, ir jog nežiūrint ką klusnumas jam lieptų daryti, ar tai būtų bulvės skusti kaip virėjo pagelbininkui, ar tai rūpintis visame pasaulyje žinomo universiteto likimu, yra, šiuo atvėju, Dievo valia ir jam tikras kelias dangau.

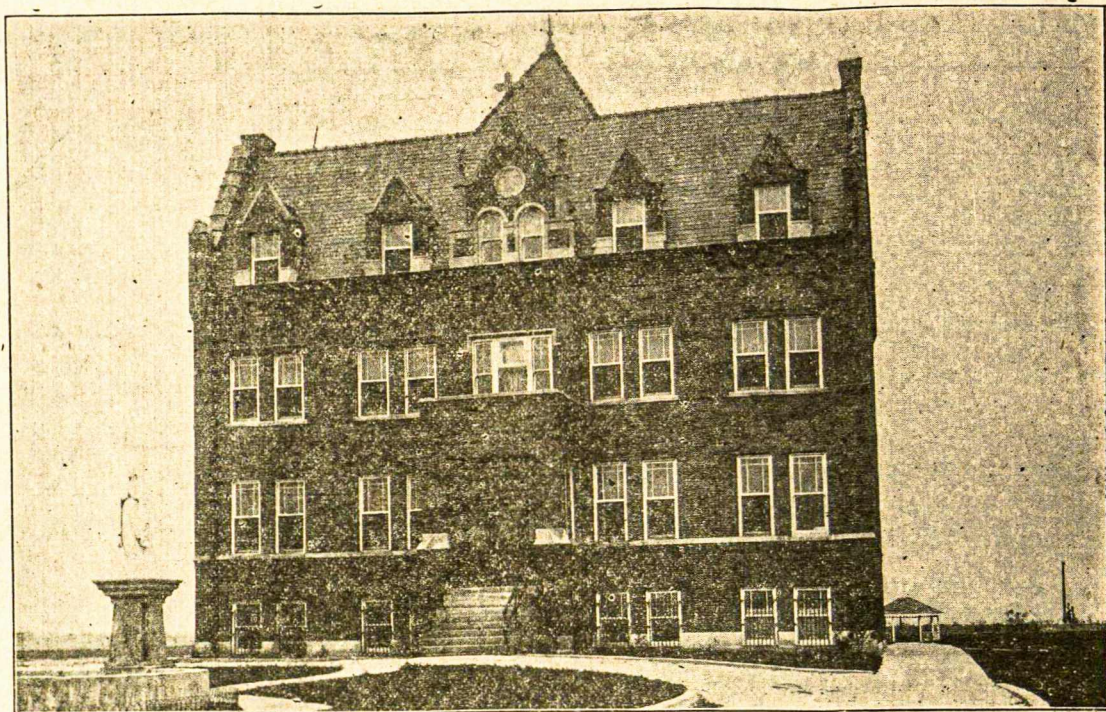
Tiesa, jis gyvena apsaugotas nuo vieno neabėjotinio pasaulio nelaimių šaltinio — per ryškiai yra mums parodęs, jog nuo to laiko kai Adomas ant pasaulio užtraukė liūdnas nuodėmės pasėkas, nuodėmė tapo tikrąją liūdėsio, skausmo ir nelaimių motina. Vienuolis gyvena Dievo namuose ir yra apsuptas tokių draugų pasižadėjusių, kaip ir jis, savo sielas išlaikyti be dėmės. Pagunda, kuri taip begėdiškai ir grasinančiai slankioja gyvenimo keliais, randa, jog priėjimas prie Dievo namų yra gan sunkus. Prieš tokias pagundas, kurios jį ir pasiekia, vienuolis semia stiprybės iš kasdieninio sakramentų priėmimo ir iš švento gyvenimo pavyzdžių, kuriuos jis apie save regi. Jo įžadai ir įstatymai yra tai uždarytos durys, kurios užtrenkiamos nuodėmės akivaizdoje. Net dažnai ir sunkiai nusidėję vyrai ir moterys pagerbia jo pasižadėjimą nesudėmėti sielos nuodėmė.

Pirmoji Baimė

Visi gerieji vienuoliai pripažįsta, jog vienitėlis baisus dalykas apie vienuolinį gyvenimą yra baimė jį pradėti. Normalus jaunuolis, mėgstąs laisvę ir gyvenimo linksmybes, norįs pralobti, iškilti savo kartoje, iškilti savo vardą, pasinaudoti pasaulio džiaugsmu ir triukšmu, kratosi vienuolinio gyvenimo.

Tiesa, jis nors ir nenoromis, gėrisi tais, kurie drįsta Kristaus šaukimui paklusti; tačiau, jam jis yra baisus ir nepatrauklus. Jam atrodo, jog stodamas į vienuolyną atsižada tų dalykų, kurie duoda gyvenimui vertės, ir jų vietoj išsirenka nelaisvę, monotonišką darbą, neaiškų gyvenimą ir tų taip artimų jaunimui linksmybių atsižadėjimą.

(Bus daugiau)

MARIJONŲ DVASINĖ SEMINARIJA MARIJOS KALNELIUOSE, HINSDALE, ILL.

Šioji pirmoji lietuvių Amerikoje dvasinė Seminarija, rugsėjo 16 dieną, šiomet, bus atidaryta didelėmis iškilmėmis. Mūsų gerb. rėmėjų, geradarių ir prietelių intencijai, 12 val. vidurdienį, bus laikomos iškilmingos Šv. Mišios, kuriose giedos jungtinis iš Chicago, Aušros Vartų ir iš Melrose Park, Švč. Panelės Škapliernos choras, palaiminimas Švenčiausiu Sakramentu ir pamokslas. Iškilmių metu, kiekvienas dalyvis gaus pirmosios lietuvių Amerikoje seminarijos atminčiai dovanėlę.

Pamaldoms užsibaigus, vyks graži programa, kurią sudarys chorų giedojimai, solos, duetai, kvartetai, muzika ir kalbos. Kad visi girdėtų, bus naudojamas "Laudspeakeris". Taipgi bus įvairūs žeidimai ir pasilinksminimai, pritaikinti jaunimui ir subrendusiems. Dalyvių proga bus įtaisytas restoranas, kurs visus pasotins.

Marijonų rėmėjai, geradariai ir bendradarbiai pilni energijos bei pasišventimo darbuojasi šio išvažiavimo ir seminarijos atidarymo iškilmės bei programą padaryti kosekingiausiomis ir įdomiausiomis. Dievas palaimins, nes kur sutartina vienybė daryti kil-

niusius darbus, ten yra Dievo pagelba.

Visus nuoširdžiai kviečiame mūsų rėmėjus, geradarius, bendradarbius tautiečius lietuvius dalyvauti pirmosios lietuvių Amerikoje dvasinės seminarijos atidarymo iškilmėse ir išvažiavimo programoje, ir pasidžiaugti lietuvių apšvietos bei kultūros pažanga.

Rėmėjų Vadovybė

Šiomis dienomis valdžia išleido naują 3c pašto ženklą — atminimui Jean Nicolle't'o, prancūzo kataliko pionieriaus, kuris prieš 300 metų pirmasis baltasis žmogus apsigyveno, kur dabar yra Wisconsin'o valstybė. Galima manyti kad jeigu nebūt buvęs pašto departamento vyresnysis katalikas, kaip kad James Farley yra, toks pagerbimui ir atminimui pašto ženklas nebūt buvęs išleistas.

* * *

Mūsų tautos katalikų Amerikoje pasidžiavimai: Marijonų Seminarija, Marianapolis, Šv. Kazimiero Akademija, Šv. Pranciškaus Akademija ir Švento Kryžiaus Ligoninė. Kuomi turi mūsų lietuviai socialistai, laisvamaniai, bolševikai pasididžiuoti?

SOPULINGOJI MOTINA

Švenčiausiosios Panelės Marijos Sopulingosios šventė yra švenčiama du kartu metuose, Kančios savaitės penktadienį ir rugsėjo penkioliką dieną. Kančios savaitės penktadienį Sopulingoji Panelė Marija pasirodo kaip užjaučiančioji Motina savo Sūniui Jėzui ir gyvai dalyvaujančioji. Jo kentėjimuose, ir Jos pavyzdys mokina mus, kad pagal Apaštalo žodžius, privalome su Kristumi kentėti, jei norime būt su Juo pagarbinti — Rom. 8, 17. Rugsėjo 15 dieną mes krepiamės į Mariją kaipo Kankinių Karalienę, kuri danguje meldžiasi už mus.

Marija, Sopulingoji Motina, paprastai vaizduojama vienu ar septyniais kalavijais pervėrusiais Jos širdį. Atvaizdavimas vienu kalaviju pervėrusiu Jos Širdį nurodo Simeono pranašystę: "Tavo pačios sielą pervers kalavijas". Luk. 2, 35. Atvaizdavimas septyniais kalavijais pervėrusiais Jos Širdį reiškia įvairius Marijos skausmus iškentėtus Jos dieviškojo Sūnaus žemiškojo gyvenimo bėgyje, ypač Jo kančioje, mirtyje ir po mirties.

Marija, Sopulingoji Motina teisingai gali šaukti į mus pranašo žodžiais: "O jūs visi praeinantieji, pašvelkite ir matykite, ar yra toks skausmas panašus manajam". Kad supratus Marijos skausmų didybę, privalome gerai juos apmąstinti.

1. *Marijos didžiausi kentėjimai buvo Jos sieloje.* Tikrai, mūsų kūnas yra jauslus ir daug gali iškentėti. Kada mes lankome ligonius, sunkiomis ir neišgydomis ligomis sergančius, raba skaitome šventųjų gyvenimus, kokias negirdėtas, tyronų išgalvotas kančias jie turėjo iškentėti, graudu darosi ir baimė apima. Bet Dievo Motinos buvo didesni ir skaudesni kentėjimai, nes Ji kentėjo, ne kaip ligoniai ir kankiniai, tik kūno skausmus, bet sieloje. Skausmo kalavijas nepervėrė Jos kūną, be sielą, kaip Simeonas Jai pranašavo: "Tavo pačios sielą pervers kalavijas". Aišku, kad siela labiau atjaučia skausmus už kūną. Kas gali apsaugoti Jos sielą skausmus kelyje, vedant Jos mylimiausiasį Sūnų į nužudymo vietą? Kūnas gali pakęsti skausmą tikrai iki tam tik-

ro saiko; kuomet tas saikas pereina, žmogus alpsta ir miršta, bet siela negali nustoti sąmonės net didžiausiame skausme. Galime suprasti, kad Marijos skausmai viršijo visa kas tik yra kartu ir skaudu, nes jie buvo sielos kentėjimai. Paėmus visus kūno skausmus sykiu visų žmonių, nuo pasaulio pradžios iki jo pabaigai, jie yra kaip niekis sulyginus su Marijos sielos skausmais. Kaip daug Marija kentėjo!

2. *Marija kentėjo kaipo motina ir kaipo Dievo Motina.* Geros motinos myli savo vaikus, rūpinasi jų gerove, ir liūdi jų nelaimėje; ką jų vaikai kenčia, jos kenčia. Šv. Augustinas sako apie Makabėjų motiną, kuri, "savo pribuvimu jos vaikų kančiose, kartu kentėjo su visais, nes visus mylėjo, ji kentėjo širdyje, ką jie kūne". Marija atjautė savo širdyje visus kentėjimus, kuriuos Jėzus iškentėjo visoje jų kartybėje. Šv. Laurynas Justinianas sako, kad "Marijos Širdis panėšėjo veidrodžiui, kuriame matėsi kirčiai, žaizdos ir visa ką Jėzus iškentėjo". Galime sakyti, kad Sopulingosios Motinos Širdis, dėliai Jos Sūnaus meilės, buvo išjuokta, nuplakta, erškietiais apvainikuota ir prikryžiukuota.

Marija yra Dievo Motina. Kitos motinos myli savo vaikus kaip save pačios, ir kartais net daugiau už save, bet visuomet kaipo žmonių vaikus. Tačiau Dievo Motinos meilė yra kitoniška. Jos Sūnus yra Pats Divas, todėl Ji mylėjo Jėzų neapsakomai daugiau, negu kuri nors motina myli savo vaikelį. Kaip Jos meilė dėl Jėzaus buvo neapsakomai didelė, taip Jos skausmai buvo dideli Jo kentėjimuose. Jeigu motina, kuri nuoširdžiai ir lipšniai myli savo vaikelį, matydama jį kenčiantį ir mirštantį, pati noriai kentėtų ir mirtų, kad tik galėtų jį išliuosuoti iš kentėjimų ir apsaugoti nuo mirties, tai šiame atsitikime Marija eina nepalyginimai toliau, Ji būtų noriai mirus tūkstantį kartų, jeigu tik būtų galėjus išgelbėti savo dieviškąjį Sūnų iš kentėjimų ir mirties, nes Ji tūkstantį kartų daugiau mylėjo Jėzų už save ir savo gyvybę. Jeigu skausmas mieruojamas pagal meilės didumą, taigi Marija daugiau kentėjo, negu būtų buvusi plakta, erš-

kiečiaus vainikuota ir prikryžiuota tūkstantį kartų.

3. *Marija kentėjo be suraminimo.* Šventieji kankiniai buvo kankinami laibai skaudžiai, bet jų meilė dėl Jėzaus taip stiprino juos, kad savo nežmoniškuose ir žiauriuose kankinimuose parodė drasą ir džiaugsmą, kad net stebino savo kankintojus. Kaip šv. Laurynas kepinamas ant įkaitintų skardų tyčiojosi iš savo kankintojų, sakydamas "Jeigu norite valgyti mano kūną, štai, viena pusė užteklinai yra iškepęs, taigi apverskite mane ir valgykite". Marija neturėjo jokio suraminimo iš Jos meilės dėl Jėzaus, savo Sūnaus kentančio ir mirštančio nes Jos kenčiantis ir mirštantis Sūnus buvo Jai priežastimi Jos skausmų, ir Jos meilė dėl Jo buvo versmė, iš kurios plaukė Jos kentėjimai. Juo daugiau Ji mylėjo Jėzų, tuo daugiau Ji kentėjo. Kas mažino šventų kankinių ir kitų šventųjų skausmus, Marijos didino ir uždavė didesnes žaizdas Jos širdžiai. Todėl šv. Bernardas sako: "Kitiems kankiniams meilė mažino skausmą, bet Marija juo daugiau mylėjo, daugiau kentėjo ir skaudesnė buvo Jos kankininkystė!".

Marija tikrai yra Sopulingoji Motina, nes ką Ji iškentėjo yra didesni ir skaudesni už visus žmonių kentėjimus. Mums nereikia stebėtis, kad Marija tiek daug kentėjo, juk Ji buvo paskirta būti dangaus Karaliene, Ji privalėjo čia ant žemės tapti kankinių Karaliene, Ji privalėjo būti arčiausiai savo Sūnaus kentėjimuose, kad galėtų būti arčiausiai prie Jo garbėje. Todėl eikime noriai ir drąsiai Jėzaus ir Marijos pramintais keliais, ir mokinkimės iš Sopulingosios Motinos maloniai priimti iš Dievo rankos šio gyvenimo kentėjimus bei sielvartus ir kantriai juos kentėti. Jei Marija visų tvarinių švenčiausia, garbingiausia ir skaisčiausia, tiek daug ir taip ilgai kentėjo, kodėl mes nusidėjėliai vengiame kentėjimų? Pagalvokime, kad kryželiai ir sielvartai yra sekmingiausios priemonės išdildinimui mūsų nuodėmių, užgesinimui skaistyklės ugnies, prašalinimui nuodėmės ir laimėjimui dėl dangaus nuopelnus. Apstokime Mariją, Sopulingąją Motiną po kryžiumi, nes kryžius yra medis, ant kurio amžino gyvenimo vaisiai tirpsta.

Gerų Knygų Skaitymas

Yra žmonių, kurie sako, kad tarp daugybės reikalų ir visokių užsiėmimų nėra laiko skaityti net pačias geriausias knygeles, Šv. Jonas Auksoburnis atsako, kaip kareivis reikalauja daugiau ginklų už šiaip paprastą žmogų, taip kuris nori daryti pažangą tobulybėje ir geriau pažinti Dievą, turi skaityti dvasiškas knygeles, nes tokiam skaityme gali rasti sau daug gera ir amžiną laimę. Sventasis toliau aiškina, kad gerų knygų skaitymas padeda žmogui gerai gyventi ir tiesia kelią į dangų. Šv. Karolis Boronėjus taisydamas Mediolano miesto gyventojų paklydimus, labiausiai ragino ir rūpinasi, kad žmonės turėtų geras knygas. Taip pat dvasiškieji mokytojai, įsakydavo skaityti dvasiškas knygas, kad žmonės palaikytų Kristaus dvasią. Iš tikro, žmogus, kuris trokšta apsišviesti, net ir didžiausiuose užsiėmimuose vos laiko skaitymui. Gera knyga yra sielos penas ir artina žmogų prie Sutvėrėjo. Daugybė šventųjų tik per gerų knygų skaitymą apturėjo išganyką ir tapo didžiais šventaisiais; kad ne tos geros knygos, gal būt amžinai prapuolę. Taigi ir mes skaitykime gražias ir išganymui naudingas knygas o tuomi veikiau užsipelnysime, išganyką ir amžinai būsime laimingi.

Šv. Augustinas patsai išpažįsta, jog gerų knygų skaitymas jį atitraukė nuo puikybės nuo užkietėjimo erezijos ir kitų blagų klaidingų įpročių. Šventoji Eugenija, būdama pagonė, gavusi katalikiškas knygas, jas skaitydama priėmė Kristaus mokslą. Kaip daug yra didelių nusidėjėlių, kurie skaitydami geras knygas, pasiliko didžiais šventaisiais. Kuomet meldžiamės, sako Šv. Karolis, tuomet mes kalbome Dievui, o kuomet skaitome dvasiškas knygas, tuomet Dievas kalba mums. Šv. Jeronimas sako: Kad šventose knygose jaunikaitis randa gražiausią išminties mokslą; — suaugęs gauna išganykus nurodymus dėl garbingo užsilaikymo pasaulyje; seneliai apturi džiaugsmą ir malonų užsiėmimą. Apie save šv. Justinas kankinys liūdija, kad būdamas dar pagoniu kaip tik pradėjo skaityti katalikiškas knygas, tuoj apsišvietė ir priėmė šv. krikštą. Kiekvienam gerų knygų skaitymas kartais

gal daugiau atnešti dvasiškos naudos negu girdėtas pamokslas bažnyčioje, nes čia gal nenugirsti nesuprasti tinkamai, o gerą knygą skaityti namie arba klausytis skaitančio, gali rasti gerą progą kiekviename laike. Taigi laikykimės šv. Povilo paraginimo, kuris sako: "Dabok skaitymą ir mokslą, nes taip darydamas ir patsai save išganysi ir tuos kurie klauso tavęs."

Be abejo kiekvienas šventasis šiame raštelyje paminėtas taip gražiai liūdija apie gerų knygų skaitymą, matyt patsai patyrė kiek daug gera jam skaitymas padarė. Todėl jie mus ragina jas skaityti; idant Dievą pažinę, Jam geriau tarnautume. Taigi, sekime šventųjų pavyzdžius ir kaip jie aukštai vertino ir laike gerų knygų skaitymą, panašiai darykime, o be abėjo mūsų dvasia taps panaši į Kristaus, kuris nori kad kiekvienas turėtų Jo dvasią. *V. Gražulis, M.I.C;*

AUSTRIJOS VALDOVAI

Naują Austrijos vyriausybę, žuvus Dollfussui, sudaro kancleris Dr. Kurt von Scuschnigg ir naujas vicekancleris princas Starhemburg. Jiedu, su kitų ministerių pagelba, valdo Austriją. Kanclerui Schuschnigg'ui eina 39 metai, o princui Starhemburgui — 35 amžiaus metai. Abudu Austrijos valdovai jauni, karšti katalikai, bet yra skirtingos politinės nuomonės. Dr. von Schuschniggas yra D-ro Seipelio sukurtos Krikščionių Socialų partijos stambus šulas. Nors jaunas, bet sukūrė Katalikų Jaunimo organizaciją "Sturmscharen", kuri turėjo atsverti fašistų "Heimwehro" organizaciją.

Princas Starhemburgas yra "Heimwehro" organizacijos vadas; jis yra fašistas, pagarsėjęs drąsa ir savo meile Katalikų Bažnyčiai. Savo tėviškėj jis sudarė savo privatų karių — "Lovat Scout" pulką. Heimwehr'o fašistų organizacija būtinai reikalavo, kad princas Starhemburgas užimtų kanclerio Dollfusso vietą. Kariai grąsino naują revoliuciją. Bet princas pavartojo savo visą jėgą, kad kancleriu liktų d-ras Schuschniggas, kad Heimwehr'as sutiktų su tuo dabar tinkamiausiu Austrijai vadu. Pats apsiėmė vicekanclerio pareigas. Valdovų tarpe vienybė ir taika.

AUKOS NAUJAI TĖVŲ MARIJONŲ SEMINARIJAI

Marian Hills, Hinsdale, Ill.

Vos pasklido žinių Amerikos katalikų visuomenėje apie įsikūrusią Tėvų Marijonų dvasinę seminariją, auklėti naujiems Marijonų kunigams kaip tuojaus pradėjo eiti jai gausi parama.

Šv. Kazimiero Seserys Chicago, Ill. paaukojo koplyčiai gražių bažnytinių rūbų.

Rinkevičiūtė Magdalena, Chicago, Ill. išsiūvinėtą gražių stulą.

Beinoraitė Ant. gražų arnotą ir velioną už \$100.00.

Paulauskienė Ant. (A. Paul.) ir *Vileikienė Vincenta* abi iš Chicagos atostogaudamos Marijonų ūkyje suteikė daug paramos darbu, naudingais ūkio patarimais ir gražiomis dovanomis. Nuoširdžiai ačiū.

Seminarijos Vadovybė

IŠKILMĖS

MELROSE PARK - Švč. Panelės Škapliernos parap. bažnyčioje, Jos gimimo šventėje, rugsėjo 8 d. buvo trejos Mišios: 8, 10, ir 11:30 val. ryto.

Pirmasis šv. Mišias laikė kun. A. J. Andriušis, M.I.C. Mokyklos vaikai ir suaugusieji pripildė bažnyčią, kurių apie trečdalis priėmė šv. Komuniją. Antrasis laikė kun. G. Zanoni ir trečiasis iškilmingai celebravo klebonas kun. B. Franch, šv. Karolio Boromiejaus Kongregacijos provincijolas, diak. buvo kun. R. Pigato ir subdiak. — kun. J. Rigo. Per šias Mišias šv. Karolio Boromiejaus Kongregacijos nariai kunigai, J. Chiminello, L. Bolzan, U. Cavicchi, A. Cogo, G. Zanoni, S. Zanoni, A. Pierini, vadovaujant jų provincijolui, J. M. kun. B. Franch, padarė Dievui amžinuosius įžadus. Šiose Mišiose žmonių taip pat buvo pilna bažnyčia ir daug ėjo prie šv. Komunijos.

Melrose Parko lietuviai su italais gražiai sugynena ir naudojami ta pačia bažnyčia. Šios parapijos klebonu yra kun. Benjaminas Franch, kuris pavyzdinai veda parapijos vairą.

Rep.

Šv. Panelės Marijos gimimo diena pripuola šeštadienį, rugsėjo 8 d. Pradedant penktadienio mišparais Šv. P. M. Gimimo bažnyčioj, Marquette Park prasidės iškilmingoji oktava arba Šilavos atlydai. Per 8 dienas pamaldos bus sekančiai: rytais šv. Mišios 5:30, 7 ir 9 val. suma su įstatymu šv. Sakramento. Vakarais mišparai su įstatymu šv. Sakramento 7:30. Per šiuos atlydus garsus misionierius tėvas Boneventūras Pauliukas, domininkonas, rytais ir vakarais sakys pamokslus. Visus kviečiu į šiuos atlydus pagarbinti stebuklais Šlovingąją Šilavos Panelę Švenčiausią ir įsigyti sau ir sieloms skaistykloje atlydus.

Kun. A. P. Baltutis, klebonas

Katalikų Pasaulyje

Amerikoje

— Anglijos Katalikų Jaunųjų Vyrų Draugija pasiuntė sveikatos Ministeriui du svarbius 30,000 katalikų vyrų raštus, protestuodami prieš Sveikatos Ministerio raštą, duodanti teisę vietos valdininkams praplėsti negimusiu vaikų žudymą ir sterilizaciją.

— Patna, Indijoje yra 12,245 katalikų. 27 kunigai ir 89 seserys patarnauja gyventojų dvasiniuose reikaluose.

— Katalikų skaičius Ruanda, Centralinėje Afrikoje, per paskutinį metą padidėjo nuo 97,959 iki 142,549. Per tą laiką penki seminaristai buvo išventinti į kunigystės luomą.

— Pagal naujo Coahuila vals. Meksikoje, gubernatoriaus įsakymą pristatomi tik 5 kunigai patarnauti 62,301 žmonėms jų dvasiniuose reikaluose.

— Bavarijos Bažnyčių Taryba pasiuntė Vokietijos vidaus reikalų ministeriui Frich protestą prieš vertimą jų klausyti Hitlerio paskirto arkivyskupo Muellerio. Jie žada kovoti prieš tai iki paskutiniųjų.

— „Katalikų Tiesos Draugija“ Anglijoje išleidžia kasmet apie vieną milijoną egzempliorių mažų tikiybinių knygelių.

— Londone smarkiai auga katalikų policininkų sąjungą.

— Katalikų kunigai kenčia neapsakomus kentėjimus bolševikų kalėjimuose. Jie yra laikomi bendrai su įvairios rūšies kriminalistais mažose būtelėse, arba barakuose. Kambariai sausakimšiai užgrūsti kaliniai. Nėra kur nei tinkamai atsisėsti, nei atsigulti. Baisi nešvara. Maistas labai mažas ir tas nepakenciamas — juodas, supelėjęs. Pietums duodama — sriubos, į kurią imaišyta dvokiančios džiovintos žuvies arba trupinėliai mėsos. Vakara — gaunama tik virinto vandens.

— Vokietijos katalikai numato, artimoje ateity nacių vadai pradės smarkesnę prieš krikščionišką propagandą.

— Didžiai gerb. Carlo Margotti, Apaštališkas Pasiuntinys Graikijai ir Turkijai, buvo paskirtas Gorizijos, Italija, Arkivyskupu.

— Japonijoje mirė garsus katalikų vadas ir drąsus jų reikalų gynėjas Admirolas Jamamoto.

— Katalikų dienraštis, „El Dedate“ įsteigė Ispanijoje ypatingą mokyklą katalikams laikraštininkams. Toji mokykla katalikų tarpe sukėlė nepaprasto susidomėjimo.

— Suvienytose Valstybėse 87 vyskupijos kovoja prieš nedorias filmas.

INDIANA HARBOR, IND. — Rūgp. 19 d. visos katalikiškos draugijos surengė pikniką parapijos naudai, Kovalskio darže. Draugijos iš savo izdo skyrė aukų piknikui. Didžiausią auką \$25.00 paskyrė Šv. Rožančiaus moterų draugijai. Kitos paaukavo nemažiau kaip \$5.00.

— Mokykla klebono pastangomis ir parapijonų darbu gražiai išdažyta.

— Rožančiaus moterų draugija surengė pikniką rūgp. 26 d. Washington parke.

OMAHA, NEBR. — Šv. Antano parapijos mergaičių choras dainuos du kartu į mėnesį, pirmos ir trečios savaitės antradieniais, iš radio stoties KICK, 1420 k.

— Parapijos mokykla vedama Seserų Pranciškiečių prasidėjo rugs. 3 d.

— Darbai šioj apylinkioj gerai eina, Dirba dviem šiftais.

DETROIT, MICH. — Šv. Jurgio parapijos karnivalas Birutės darže gerai pavyko. Žmonių daug suvažiavo. Karnavale buvo daug kalbėtojų, politikierių, biznierių.

— Merginų Sodolacija priėmė bendrą šv. Komuniją rugs. 9 d.

— Parapijos piknikas kuosekmingiausiai pasisekė, nes visi parapijonai parodė širdingą prielankumą.

DETROIT, MICH. — Šv. Petro parapijos Klebonas kun. Macevičius sugrįžo iš Chicagos kur atostogavo.

— Didžiojo choro praktikos, po vasaros atostogų prasidės rugs. 14 d.

— Rūgp. 26 dd., sugrįžo J. E. vysk. Gallagher. Jis buvo išvykęs į Vatikaną ir lankėsi pas Šv. Tėvą ir kitose valstybėse.

BINGHAMTON, N. Y. — J. M. Pralotas M. Krušas iš Chicagos viešėjo pas kleboną kun. K. Skrypkų.

— Parapijos choro išvažiavimas buvo rugs. 8 d. į Atlantic City, N. J.

BROOKLYN, N. Y. — Apreiškimo parapijos Rūgp. 26 d. parapijos piknikas šauniai pavyko. Žmonių atsilankė daug. Pelno padaryta gerai.

BROOKLYN, N. Y. — Karalienės Angelų parapijos Paskutinis parapijos piknikas buvo rugs. 2 d. Klasčiaus parke, Maspeth. Programa buvo plati: įvairūs pasilinksminimai, dainavimai, didysis choras dalyvavo, kontestai; bėgimai, pajų valgymai, pamargino pikniką.

— Lietuvos Vyčių 41 Vytauto kuopa bendrai su Šv. Rožančiaus draugija nutarė suruošti veikalą „Atgaila“ rugs. 23 d.

MASPETH, N. Y. — Šv. Vardo dr-ja su-ruošė pikniką parapijos darže. Buvo įvairių žaidimų. Pelnas skirtas parapijos naudai.

— Jau susiorganizavo draugijos dėl parap. bazaro, kuris įvyks rugs. 22-23 d.d. parap. darže.

— Vyčiai kiekvieną trečiadienį turi pramo-gas parap darže. Pelnas perduodamas bažny-čios fondui.

— Sodaliatės surengė bunco party parap. salėj. bažnyčios fondui.

ROCHESTER, N. Y. — Šv. Jurgio pa-rap. bazaras buvo rup. 29, 30. Daug gražių dovanų išdalinta.

— Lietuvių Demokratų klūbas surengė pi-kniką rugs. 2 d., Schuetzen parke.

— Rochesterio miestas apvaikštinėja savo šmtą metų gyvavimo jubiliejū. Ta proga su-riengta paroda visokių išdirbimų.

PROVIDENCE, R. I. — Rugs. 26 d., i-vyko vasarinės mokyklos vaikų vakarėlis baž-nytinėje salėje. Programa buvo labai idomi: susidėjo iš dainų, eilių ir vaidinimo. Publi-kos buvo pilna salė.

GIRARDVILLE, PA. — Rugs. 19 d. Šv. Vincento parap. salėj įvyko parap. vakarienė sutiktuvėms kun. M. F. Daumanto grįžusio iš atostogų. Vakarienę surengė šv. Vardo dr-ja. Dalyvavo visi parapijiečiai. Programoje dalyvavo vientiniai solistai ir šv. Vincento choras. Vakarienę papuošė graži programa. puošė graži programa. Programoje dalyvavo

Kalbėjo kun. Dr. Biskis, M. I. C., kun: S. Norbutas Frackvillės klebonas ir pats kle-bonas kun. M. Daumantas. Vakaro vedėju bu-vo šv. Vardo dr-jos pirmininkas.

— Šv. Vardo dr-ja surengė pikniką rugs. 3 d. Hill park.

HANOVER, PA. — Rugs. 19 d., šv. Juo-zapo bažnyčioje įvyko Pirmoji šv. Komunija. Prie Dievo stalo ėio 38 vaikučiai.

HOMESTEAD, PA. — Šv. Petro ir Po-vylo parap. bažnyčioje, įvyko 40 val. atlaidai rugs. 2, 3 ir 4-tą d.d.

PLYMOUTH, PA. — Rugs. 26 d. Sans Souci parke įvyko šv. Kazimiero parap. pi-knikas. Daug žmonių suvažiavo į pikniką. Bu-vo įvairių smagumynų bei įvairinimų.

SHENANDOAH, PA. — Rugs. 23 d., klebonas kun. J. A. Karalius pakvietė visus apylinkės lietuvius, seminariją lankančius, da-lyvanti jiems prirengtame bankiete, šv. Jur-gio klebonijoje.

Sekantieji dalyvavo bankiete: kun. J. A. Karalius, kun. A. J. Degutis, Klierikai: Ben-jaminis Pilis, Juozas Sukevičius, Juozas Gau-dinskas; Studentai: dr. Eugenijus Andriulio-nis, M.I.C., Jurgis Degutis, Jeronimas Bagdo-nas, Juozas Neverauskas, Vincas Vezys, Sta-

sys Vaičaitis, M.I.C. Albinas Neverauskas, Stasys Venslauskas, Jonas Gibas, Bernardas Šimkus ir Albinas Matulevičius.

KEWANEE, ILL. — Tėvas J. Bružikas vedė šv. Misijas šv. Antano lietuvių bažny-čioje nuo rugsėjo 3d. iki 6 d.

Po Misijų įvyko 40 val. atlaidai. Pamoks-lai buvo sakomi Tėvo misijonieriaus.

— Šv. Antano parap. piknikas buvo rugs. 2 d. Parapijonai gražiai parėmė pikniką.

CHICAGO, ILL. — Aušros Vartų parap. Rugs. 26 d. parap. Rūtos darže, Aušros Var-tų moterų ir merginų įvyko graži pramogėlė. Pelno padaryta gerai ir per pusę su parap-i-ja pasidalinta.

— Uolūs parapijonai darbavosi seserų na-me ir užbaigė visa remontavimą. Seserys mokytojos džiaugiasi ir dėkoja už atliktą darbą.

— Parapijos mokykla prasidėjo rugs. 4 d. su iškilmingomis šv. Mišiomis.

— Parapijos bazaras įvyks lapkričio 28. d. Geri parapijonai gausiai aukoja šiam baza-rui.

— Šv. Barboros dr-jos pknikas laikytas rugs. 26 d. Marquette parke.

Lietuvoje

60 TŪKSTANČIU ŽMONIŲ PRIE BALTIJOS KRANTO

Rugpiučio 11-12 d. visoje Lietuvoje įvyko pirmoji jūrų diena. Šiajia Šventė Lietuvos vi-suomenė nepaprastai domėjosi, nes supra-to visokeriopa jūros reikšmė Lietuvos valsty-bei. Nežiūrint darbymečio ir kitų pareigų, į Klaipėdą tą dieną suvažiavo apie 60.000 žmo-nių, visų luomų, amžiaus ir pažiūrų. Nedide-lis Klaipėdos miestas buvo pripildytas Didžio-sios Lietuvos gyventojais.

— Kiekviename Lietuvos miestelyje yra Dariaus ir Girėno vardu gatvės. Kauno savi-valdybės žiniomis, visoje Lietuvoje yra apie 300 Dariaus ir Girėno gatvių, 18 tiltų, 24 aik-štės, 8 mokyklos. Be to, atskiruose kaimuose žmonės net didžiulius ažuolus, ar piliakalnius pavadino vardu.

— Laikraščiai rašo, kad Sovietų Rusijos užsienių reikalų liaudės komisaras Litvino-vas, vykdamas rudenį, greičiausiai šį mėnesį, į Vakarų Europą, sustos kelioms dienoms Kaune atlankyti Lietuvos vyriausybę.

— Labuoro miškuose Kaune, žmonės užėjo vilko lizda. Lizdas buvo sausoje vietoje, oloje. Įskasus olą, vilko lizde rasta 7 vilkinukai.

— Lietuvoj šiemet buvo apšėta 2.200.000 ha. žemės. Rugin — 495,510 ha. Kviečių — 207,970 ha., Miežių — 203, 610; avižių — 328-540, dobilų ir želių — 387,860 ha., linų — 60, 740 ha.

— J. E. J. Skvireckui Kauno Aarkivyskupui leidžiant ir Vilkaviškio vyskupui J. E. A. Karosui pritariant, rengiamasi perkelti a.a. Arkivyskupo Jurgio Matulevičiaus kūna iš laikinos jo palaidojimo vietos, Arki-katedros — Bazilikos požemių į Marijonų bažnyčią Marijampolėje.

— Kauno muziejus nesenaį gavo retų senoviškų Kauno nuotraukų albumą. Nuotraukos padarytos prieš 40-50 metų. Šis albumas buvo rastas viename Žemaitijos dvare.

— Šiomis dienomis Prancūzijos laikraštis "La Liberte" paskelbė Vokietijos — Lenkijos slaptą sutartį kurioje abi valstybės išsprendusios Lietuvos likimą. Vokietija sutinka, kad Lenkija užimtą Lietuvą jei už tą sutikimą Lenkija gražins Vokietijai Pomorze.

— Klaipėdos vasarvietėse iki rugpiūčio 3 d. buvo įsiregistravę jau per 5,000 vasarotojų.

— Lietuvoje ligi liepos 15 d. skirtu pstrečio milijono melioracijai išleista 1,170,000 lt. Tos lėšos paskirstytos taip: 2 milijonai lt. didesniems nusausinimo darbams, 425,000 lt. drenažo nusausinimui ir 55, 000 lt. smulkesniems darbams.

Prie nusausinimo darbą šiuo metu dirba apie 4,000 darbininkų.

— Lietuvos banko aukso fondas rugpiūčio

1 d. siekė 55,28 milijonų lt., svetimoms valiutos fondas — 8.87 mil. lt. banknotų apyvartoje buvo 83,87 mil. lt., jų padengimas auksu ir svetimomis valiuta siekė 76.5 nuos.

— Lietuva turi valdininkų mažai sukalbančių lietuviškai. Kybartuose, Vilkaviškis yra visa eilė ir beveik visose valstybės ir privačiose įstaigose tarnautojų kuriuos reiktų panaikinti. Visados vieni arba kiti toki tarnautojai stengiasi demonstruoti rusiška aba lenkiška kalba. Reiktų tokias šašlavas išvalyti iš krašto.

— Pirmiaus Lietuvos Žasų eksportas daugiausiai eidado į Vokietiją. Dabar, Vokietijai suvaržus izežimą ir pakelus muitus, Vokietijos rūnka Lietuvos žasims pasidarė neprieinama. Todėl pradėta ieškoti naujų rinkų lietuviškoms žasims.

— Ateityje bus pašalinti vokiškų paminklų likučiai Vyriausias Klaipėdos miesto burmistras padarė žygių išnaikinimui tų vokiškų likimų.

— Lietuvoje veikia apie 400 kredito kooperatyvių, apie 300 vartotojų bendrovių, apie 300 kooperatyvinių pieninių ir apie 325 kitokios kooperatinės įstaigos. Lietuvos kooperatininkai leidžia du laikraščius "Bendra darba" ir "Talka."

ATSAKYMAI SKAITYTOJŲ PAKLAUSIMAMS

Paklausimas. Kokios yra teisės ir pareigos parapijos komiteto? *Komiteto narys.*

Atsakymas. Parapijos, kaip ir visos Bažnyčios Aukščiausia Galva yra Šventasis Tėvas. Taigi Jo išleisti arba Jo patvirtinti įstatymai liečia ir riša kiekvieną parapiją, kaipo visos Bažnyčios nari.

Toliaus Šv. Tėvas valdo ir tvarko Bažnyčią per vyskupus, kurie yra vyskupijų galvos. Jie išleidžia savo patvarkymus visai vyskupijai, taigi sykiu ir kiekvienai parapijai.

Taigi parapija turi laikytis ir pildyti vyskupų sutvarkymą. Parapijos klebonas tik atstovauja vyskupą. Jis įstatymų neleidžia, tik juos vykdo.

Parapijos komitetas yra renkamas, kad pagelbėtų klebonui aprūpinti materialius parapijos reikalus. Parapijos komiteto teisės ir pareigos, paprastai, nustato vyskupas. Tos teisės ir pareigos nėra vienodos kiekvienoje vyskupijoje.

Parapijos komitetas, tad, norėdamas žinoti aiškiai savo teises ir pareigas, privalo

per savo kleboną gauti savo vyskupijos patvarkymą komiteto, reikalui.

Paklausimas. Kodel katalikų bažnyčiose ties vienu altorium, dažniausiai, ties didžiausiu ir gražiausiu, dega visuomet raudona šviesa? *Lankas bažnyčias protestantas.*

Atsakymas. Katalikai, taip kaip Jėzus Kristus įstatė ir paliko, tiki į Švenčiausiąjį Sakramentą, kuriame yra "tikras Jėzaus Kristaus kūnas ir kraujas. Tas švenč. Sakramentas yra nuolatai laikomas katalikų bažnyčiose.

Taigi, kad katalikai, atėję į bažnyčią, tuojaus pažintų, kuriame altoriuje yra Šv. Sakramentas, tai pas tą altorių dega raudona šviesa.

Paklausimas. Delko katalikai garbina šventųjų relikvijas? *Protestantas.*

Atsakymas. Katalikai ne garbina, tik gerbia šventųjų relikvijas. Jei jie joms teikia pagarbą, tai ne tiek tiesioginiai joms, kiek Dievui ir Jo gerumui, kokį Jis per tuos šventuosius ir jų relikvijas teikia.

Katalikai gerbia šventųjų relikvijas del to, kad pats Dievas juos gyvus esančius ir mirusius pagerbė. Tie šventieji, gyvi būdami, pasirūpino būti tikraisiais Švenčiausios Trejybės gyvenimais; palankiais Dievo įrankiais daryti gera, tai delto jie ir verti pagarbos.

Jei pasauliniai žmonės gerbia savo mylimųjų asmenų palaikus, tai tinkamiau yra gerbti Dievo mylimųjų asmenų palaikus arba relikvijas.

Paklausimas. Ar protestonas gali būti kataliko kūdikio krikšto tėvu?

Atsakymas. Ne. Krikšto tėvai užsitraukia pareigą globoti savo krikšto kūdikį, jei jis kokiū nors būdu netektų savo tikrųjų tėvų. O jug protestantas negali suteikti kūdikiui katalikiškos globos ir katalikiško išauklėjimo.

Be to, Bažnyčia draudžia saviesiems imti dalyvumą kitatikų pamaldose, tai ji neleidžia ir kad kitatikiai imtų dalyvumą Jos sakramentuose.

Paklausimas. Esu tretininkas ir nusipirkau šv. Pranciškaus ražančių, bet nežinau, kaip jį kalbėti; prašau paaiškinti. *A. J. A.*

Atsakymas. Šv. Pranciškaus ražančių vadina karunkėlę septynių Švenč. Panelės džiaugsmų. Reikia kalbėti 1 Tėve Mūsų; 10 Sveika Marija septynius kartus; paskui pri-

A. † A.

Marijonų Rėmėjų Amžinas Narys

KUN. ANTANAS BALINSKAS

Šv. Gabrieliaus, Milwaukee ir Šv. Kazimiero, Racine, Wis. klebonas, aprūpintas Šv. Sakramentais, mirė rugsėjo 8 d., 10 val. ryto, Švč. Panelės Marijos ligoninėje, Milwaukee, Wis. Laidotuvių iškilmės įvyko rugsėjo 11 d., Šv. Stanislovo bažnyčioje, Milwaukee, Wis. Gedulingas Šv. Mišias už jo sielą atlaikė ir pamokslą pasakė J. E. arkiv. Strich.

Tėvai Marijonai atlaikys dvejus Šv. Mišias už jo sielą, rugsėjo 16 ir 23 d. Visi Marijonų Kolegijos Rėmėjų Draugijos nariai pagal įstatus sukalbėkite po dalį Šv. Rožančiaus.

dėti 2 Sveika Marija. Galutinai 1 Tėve mūsų Šv. Tėvo intencija. Be to, kiek galima, prie kiekvieno Tėve mūsų ir 10 Sveika Marija reikia apmąstinėti Septynius Šv. Panelės Džiaugsmus.

Paklausimas. Kodėl katalikų bažnyčiose vartojamos uždegtos žvakės dienos metu?

K. D.

Atsakymas. Pirmuosiuose krikščionijos amžiuose, beveik per tris šimtus metų, siautė žiauriausi tikinčiųjų katalikų persekiojimai. Jie priversti buvo pažemiuose ir slaptose vietose ir dažniausiai naktį turėti šv. Mišias ir kitas pamaldas. Tuomet reikalingos buvo uždegtos žvakės. Tiems laikams atminti ir jiems pagerbti Katalikų Bažnyčia ir dabar per Mišias ir kitas pamaldas vartoja uždegtas žvakes, nors pamaldos vyksta dienos metu.

L. D. S. SEIMAS

Lietuvių Darbininkų Sąjungos 19-tasis Seimas skelbiamas, rugsėjo 24 ir 25 dd., š. m., Šv. Roko lietuvių parapijoje, Montello, Mass. Visos kuopos ir apskriviai prašoma išrinkti atstovus, pagaminti naudingų organizacijai sumanymų. Atstovų įgaliojimai turi būti pasirašyti Dvasios Vado ir kuopos ar apskričio valdybos narių.

A. † A.

Marijonų Rėmėjų Amžina Narė

AGOTA SABIENĖ

Mirė rugpj. 26ta- d., 1934 m., So. Boston, Mass. Tėvai Marijonai atlaikys už jos sielą dvejus Šv. Mišias rugsėjo 26 ir 27 d. Pagal įstatų visi Marijonų Kolegijos Rėmėjų Draugijos nariai sukalbėkite už jos sielą po dalį šv. Rožančiaus.

**Platinkite naudingiausią savaitraštį
"Kristaus Karaliaus Laivas"**

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel.: Canal 7790

Kolegijos Rėmėjo mokestis ir "Laivas" metams \$3.00
Vien tik laikraščio "Laivo" prenumerata metams \$2.00
Svetur metams \$3.00. Atskiras numeris 5c

Kreipiantis su paklausimais, reikia įdėti 3c kraštos ženklė atsakymui.